

דברים שליש בחתם שליש עשור

בשרב ובקור, בתקופות שמחה ווערות, בערב פסח ובערב יום כיפור הן ניצבות שם בעורף, משגרות את בעליהן, מגידי השיעורים הגדודים בדף הימי, להרביץ תורה בעם ערבי סיום הש"ס, يوم חגיגת הגודל ההן ניאווטו לשתף בקדושים ובଓשר היום-יום שבעוד שיעור ועד דף גמור להגדיל תורה ולהאדירה לאה שבדרון

את גמורת היכיס שלו, פותח היכן שתוחוכה הסימנית

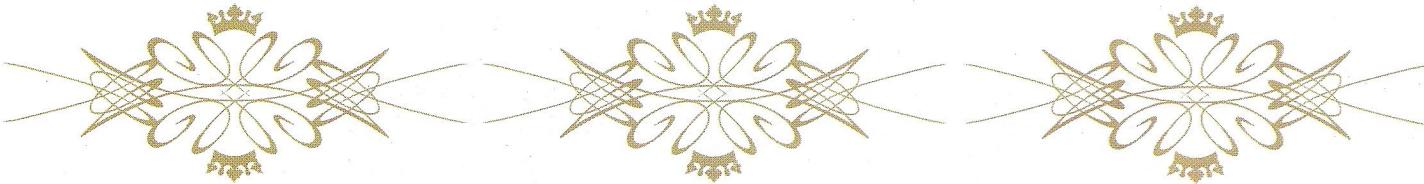
ונשאוב פנימה.

כבר הוא שקוע בתוך הוויות אבוי ורכא, שכבה היכן הוא נמצוא. חקוק קול יעקב בכל מקום, בכל זמן, והדרף הימי - אותו דף הוא בכל פינה בגולubits. וזאת התורה לא תהא מוחלפת.

לקראת סיום הש"ס,פגשתי נשים גדורות העוז מודות מאחוריו אנשים גדולים, מגידי שיעורי הדף הימי, המספרות על אהבת תורה בלתי מוגבלת. על עקבות, על קביעות ועל מסירות נפש מעבר להיגיון ולמן. נשים במאקי וא' זכיין / הדון על

מטוס נחת בעיר בלתי מוכרת. הדילים והודיע על הפסקה בת יממה עד שימושכו במסע אל העיר הרשמי, הראשון. העיר זורה ומזרחה, השפה נשנית אינדיאנית, ויעקב מרגיש את עצמו בודד בין המונחים.

באחד מאולמות הטרמינל הוא פוגש קבוצה של חובשי כיפות. קול מוכך בוקע משם. הוא מתקרב עוד. השפה היא מוכרת, גוברת על המבטה הור. גם נשי השלחה מוכרים. הוא מוציא



לפניהם מופיעים. תבוניי, מסבירה לי זיכרמן. "מלמד, בעל חנות, סוחר וכל אחד באשר הוא צרכנים לkom למחורת מוקדם ולהתחל בועל יומם. אין תירוצים שהיה שיעור אמש והעולם אינו נערץ בגינו. והאנשים הללו באים במסירות בתלי רגילה".

חברי הקבוצה רכשו במכוון חמישים גמורות שאוthon הם מאחסנים במקומות מיוחד ברוחבת הכהן. ארבעים גמורות בשלבי הגערון הקבוע, ועשר נספות עbor אלו הבאים להצטרוף מדי לילא. מפעם לפעם, כאשר הם מסיימים מסכתנו ספת, הם לוחחים את הגמורות הביתה ומצבעים רכישה מרכות של הגמara הבאה.

תורה אחת

כאשר אנו מחתנים את ילדינו או עורכים שמהה משפחתיית אחרת, השיעור מגע בהרבה כב מלא, ושםanche אתת מכל הלב. ההרגשה היא שמשמעותו היא שמהתם. כן כאשר כל אחד מבני השיעור עורך שמהה השתתפות היא קולקטיבית ובתוי תליה במי קום ערכות השמהה. אם זה בביתו שמש, בעפונ או בדורות. חברי השיעור מארגנים הסעה ומצעדים. אנשים בהם אינם לבעל ליתנות את צורתיהם. כאשר אחד מהם נקלע לקשיים כלכליים - בני השיעור נורתו לעוזתו. האחדות, למורות הקוראיות בין חברי השיעור, היא מדינה.

תורת הבית

כלנו נושמים, חיים וחווים את השיעור של בעלי. אנו מכירים את כל אנשי השיעור והם מכירים אותנו, ילדי שותפים להידושים שעלו במהלך השיעורים ונוהנים מהם. תסכיימי את טהנת המקום והן השעה של מסירת השיעור אינם שגרתיים. ואכן ככל אני יכול לומר שהתקיד הזה הביא שניוי חובי הביתה. תמיד היה בעלי מונה

באשר לציבור המגוון נזכרת הרבנית זיכרמן באפיודה מעניינת: "בית הכנסת השכונית שלנו מתפלל יהודי בשם הרב פינסקי, בעל ארגן" קו לחיים". הוא אדם ירא שםם ובעל תוקע, אשר בין השאר יעצה מדי פעמי לאוסף כסף לארגונו ברחבי העולם. לפניו בשבועיים הוא פוגש את בעלי בית הכנסת וביפוי סיפור מעניין: 'היהי בבלטימורה', סיפור הרב פינסקי. רב בית הכנסת דיבר לקהלתו על גודל מעלת האחדות. כדי להמחיש למאזינו אגדות אמרתיה מהי - הוציא להם תמונה והעביר אותה בין כולם. התמונה הוא דיבריה יותר מALK מילים וסיפורה להם מהי אגדות, מהו ציבור מגוון אשר ממבט ראש אחד אתם - היוותם יהודים דרב חזק מכול שמאחד אתם - היוותם יהודים ודובוקים בתורת ד'. בתמונה הזאת זיהה הרב פינסקי את שיעורו של בעלי בכולל המערבי. נראו שם ירושלים, בני עדות המזרח, ערים וokane, בכל סוג התחבשות.

גרעין השיעור הוא קשה לפיצוח. אלו הם יהודים יקרים מכל גוני הקשת: יהודים בן שמונינים הגיעו מדי לילה מביתו וגן ממשר שנתיים-שלוש. הוא היה אדם עיררי ביל משפה ובליל. יהודים. חברי השיעור הפכו למשפחה, ארגנו לו מסיבת חנוכה. כאשר חלה את חוליו האחرون ואושפזו ממשר מחייבת השנה, הגיעו בני השיעור לבקרו והוא עמו בשעת יציאת הנשמה.

אחד ממאזוני השיעור הקבועים הוא חיל, קען בחיל אויר האחראי על סוללת כיפת הבי רול. לפני זמן מה הוא התחרן, ובעל ארגן לו שמהה אופרוף בשכונה שלנו, רוב בני השיעור הגיעו. יום אחד הוא שלח לבעלי מתנה כאות חזרה על שיעורו. גمراו חידשה, ובתוכה הדריך סמל מן המדרים שלו...

ויש שם מלמד תשב"ר, בעלי חנויות ואנשי עסקים. כולם עוזבים הכל ובסעה אחת עשרה

המאור שבה

הרבנית אסתר זיכרמן
אשר חבר: הגאון רבי דוד זיכרמן, מגיד שיעור
חחות
מקום: הכותל המערבי
קהל יעד: כל גוני הקשת של העם היהודי
שנים בתפקיד: כשבוע וחצי

"מחכים לסיום הבא"

מדי לילה, החל מן השעה אחת עשרה ועד אחת וחצי- רביע לשתיים אחר החצות, מתגודדת קבוצה גדולה של יהודים סביב הרב דוד זיכרמן שליט"א. הקבוצה מגוונת, מרכיבים אותה: חסידים, ליטאים, אשכנזים, ספרדים, חילילים במדים, כי פות סרוגות וכל מי שנקלע בשעה זו ליד שיד בית המקדש.

דברים שיש בהם שיעור

"לפניהם שבע שנים וחצי, כאשר העם היהודי עמד לקרואת סיום הש"ס הקודם, הייתה אורה כזו של הגברת לימוד הדף היומי, כמעט כמו היום", מספרת זיכרמן.

"לילה אחד, כאשר ציבור גדול נאסף בכותל המערבי והמתין שתתחיל אל אמרת 'נסחת כל חי' המפורסמת, הנאמרת מדי חוץ ליל, הצעיר הרב קובלסקי לבעלי שהציבור רוצה לנצל את הזמן, ולמה שלא ינצל את בושרו הרטורי הגדל כדי למסור שיעור דף היומי?

בעלי הסכים, ומאו הפרק השיעור לקביעות יזכה מרוזל. נוצר גרעין חזק של מאזינים קבועים, ועוד רבים שמתווספים מדי לילה ולילה. הרעיון הפורה הזה התחיל לצאת לפועל בט"ז בשבט לפני שבע שנים וחצי, כאמור, מעט לפני סיום הש"ס הקודם".





זה אומר שלא יצאוו לנופש. כאשר באחת השנים ניסו שני האחים היחידים - רבכה של בר-כפל ובעל לעשות שבת מאוחדרת לגיבוש משוי. פחותי, אמר בעלי שאין לו אפשרות לדלג על שיעוריו בשבת - הוא מוסר מדי שבת שלושה שיעורים: בלילה, ביום ואחר הצהרים.

לבסוף הגיעו האחים לפשרה: בעל אמר להם שישכו מקום לנופש ברובע היהודי, אז יוכל למסור את שיעורו שם ביום שיישי ובמוצאי שבת, ומשם בהילכה רגלית ביום השבת - ימסור את שיעוריו הקבועים ברמת שלמה.

וכך היה. הדינו ברובע היהודי, סמוך לבוטל המערבי.

במהלך שבועות השנה הנסים האלו חיתנו שלושה מילדינו. בשלוש שבתות השבוע ברבות נסעונו מן הבית, ובכל שאר ימות השנה, כולל שבתות - אנחנו כאן, בתפקיד.

בימי חתונות ילדינו בעלי עשה הכל בדי ללקטמן החתונות מוקדם, השתדר לזרז מהלכים כדי שיוכל לлечת שם באחת עשרה, גג את עשרה וחצי - אל השיעור הקבוע. לעיתים הפסיד את התמונות שבסוף החתונה. השיעור היה לו חשוב יותר... יד ייד עם חברי השיעור שהשתתפו במובן החתונה עד סופה, עלה על רבב ונגע אל הכותל.

ה'סיום' הבא

אנחנו מחייבים כבר לסיום של שנה תש"פ, ושדר יירוץ לכלם כוח להמשיך הלהה והלהה.

לצין, הולך הגרעין וגדל. לקראת הסיום הגדול - גдолלה ההתרגשות. הן באים אליו אנשים מכל מיני רקעים. בין המשותפות הקבועים מגיעה אדם בעל תפקיד מסווג במשרד מזכיר המדינה וסוחרים בעלי שם דבר. האנשים הללו מגיימים מידיليلה במסירות בלתי רגילה, וזה להם סיום הש"ס הראשון שהם עשו מדדים לחותות בחייהם. התרגשותם ודראי תגעה לשיאם.

כל' בין הזמןנים

השיעור מתקיים שבעה ימים בשבוע, ביום שישי בין שלוש לחמש אחר הצהרים, ובמוצאי שבת... וגם אנשי השיעור מביאים כיבור מפעם לפעם. השבוע הבא אחד מהם אבטיח חתוון לקביזות.

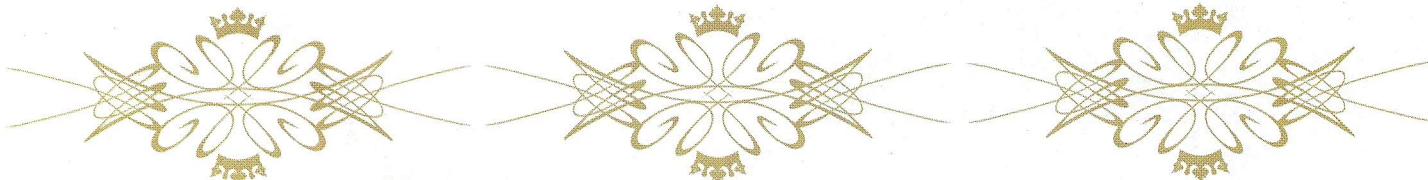
ובכל לילה אני ממתינה לו. אין מותרת על ארוחת ערב משותפת בשעה שתיים אחר חצות. אנשים רבים ומעוניינים עוברים בשיעור, יש שאילו מתרקות ומעוניינות. הכותל הוא מקום פומבי, אין אדם שלא נתקל בשיעור זה.

הדרן על

במהלך שבע וחצי שנות הלימוד כבר נערכו כמה וכמה סיומים מסכט. לכבודם הכנו בשיתוף הילדים שקיות כיבור, מזונות ושתיה בכמות גודלה הרבה מעבר לגורעין הקבוע. אם הגרעין הקבוע מכיל שלושים - ארבעים משתפים, הרי בסיומים באים עוד כמאה חמישים איש. בכותל נמצאים תמיד מאות אנשים. כשהם רואים שיעור, שירים, ריקודים וגם כיבוד, רבים מעתראפים להגיגת היהדות הזאת. אחר כל סיום, מיותר

מה זה אומר?

זה אומר שבמשך שבועות השנה האחרונים לא ייצאנו מן הבית, כי מלבד השיעור בכותל מוסר בעלי שני שיעורים נוספים בדף הימי בבית הכנסת "לב אליו" הסמןך לביתנו. השיעורים הם ראשונים במעלה וכל הבית סובב על פיהם.





לא קלימים

"השיעוררים המשיכו תמיד על מתכונתם, באש ובמים", מספרת גוטפרב בפשטות. "כאשר חיתנו ילדים - באו תלמידים אלอล השמחות, ובעל ליטר את השיעור הקבוע מניש עד החופפת. בזמננו לידות לא הייתה לי כל עוזרה בבית. יתרתי עליה בשמחה לטובת השיעורים היקריים ללב כל בך. אין הסתרנו ד' תמיד עוזר. הגודלים שמרו על התקנים... בערב פסח תמיד הסטודוריಐ איבשוו. אף פעם לא עלה בעלי לעוזר לי ולא ציפיתי לך. הקדוש ברוך הוא נתן לנו סיועתא דשמייא מיהודה וברכה בלתי נתפסת בזמן".
בל"ג בעומר, אר堪 בעלי אוטובוס למрон עם כל לומדי השיעור, ולאורך הנסעה מסר את שיעורי הקבועים".

מסביב לעולם

שיעוררים נמסרים בשטיבלך הרווחלמי בז' כרונן משה, אבל יש להם תפוצה בכל העולם. טפונים מגיעים אלינו עם דרישות שלום חממות, אנשים בספר,anganlia והין לא, שומי' עים את שיעורי המוקלטים כולם ב'קול הלשון' ומוועברים בקן ישר לכל מי שרוצה ללימוד תורה.

הדרן עלך

לקראת סיום הש"ס ז' הרגשה של ציפייה לך ראת חוג גדול, ההתרגשות היא גדולה. הנה שוב anno עומדים לsegor מעגל. ז' לנו פעם שלישית שבuali עומדים לסיים את הש"ס כולם והתחושה היא מורמתה. כה יייתן ד' וכיה יוסיף, שנובל להמשיךך עוד ועוד עד מאה ועשרים.

רואים? הנה תורה. כך וכך עשו אותו בזמן המקדש. בתום השיעור נפל התורה זהה וממתה, תפקידי בעולם הם...

שחיטה ברוב עם

המחשה נספה שבייצע כבר עשר פעמים רצופות דיא שחיטת כבש. כאשר הוא מגיע לימוד אודות שחיטת כבש הוא מביא אל חצר אולמי רוז'ין - הסמור ל'זיכרון משה - כבש בגודל טבעי. אנשים רבים מטאפסים ושוחט את הכבש לעוני כולם, מוציא את החלקים, ובאופן כזה בעלי מלמד אותם הלחבה למעשה מה כשר, מה אסרו וכן הלאה. ההמחשות האלו מושכות אליו לומדים רבים.

המאור שבה

רבים מבין המאזינים היו רוחקים לחלווטן מד' ומתורתו. הם נכנסו רק לומר קדיש לרגל היירצחים של אביהם, שמעו שיעור אחד וראו כי טוביה תורה מכל סוחרה.

יהודאי אחד היה רחוק מאוד מעולם התורה. يوم אחד, הוא שמע את השיעור המזוהה, טעם וראה כי טוב, ולא רצה לעזאתה.

מאז ניצת בו הניצוץ. הוא רצה לשמעו עוד ועוד, התעניין, שאל, נכנס עמוק לתוך ריתחא דאוריתא, התחזק בכל ענייני ההלכה ועם הזמן הפך ליהודי ירא שמים, שכיר מוסר שיעורים בעצמו בשעה ארבע לפנות בוקר.

באש ובמים

מה עשיתם בזמנים מיוחדים, כמו ביום שחי תנתם ילך, כאשר ילדת, בערבי פסחים ובזמנים

הרבינית רחל גוטפרב

אשר חבר: הרה"ג רבינו פנחס גוטפרב, מגיד שיעור בעשרה שיעורי דף היומי ביממה, בעברית ובאיידיש

מקום: בשטיבלך "זכרון משה" בירושלים
קהל לומדים: כל מתפללי השטיבלך והעובי רים דרכו
שנים בתפקיד: עשרים ואחת

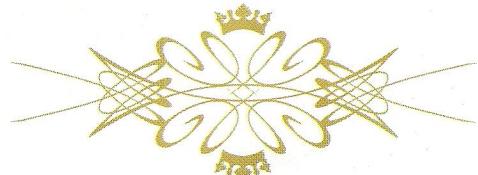
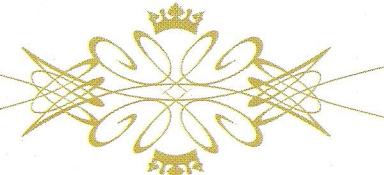
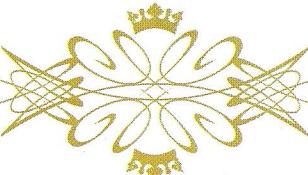
"עשרים ואחת שנים של מסירת שיעורים תורניים, כל שעה ושעה ביום, אינה דבר של מה בכך", מספרת הרבינית גוטפרב וביעינה או. "זו לא רק מסירה של שיעורים. היא אינה מותירה את האדם וביתו באותו מקום. אני מרגישה שהתורה שהוא לומד ומעביר למאות מאזינו משפיעה רק טוב על בולנו. היא מעננת את המידות, מעלה את ביתהנו ואת משפחתנו לרמת אחרות של קדושה ושל אהבת ד'. הדף היומי הביא את טעם לימודי התורה הביתה".

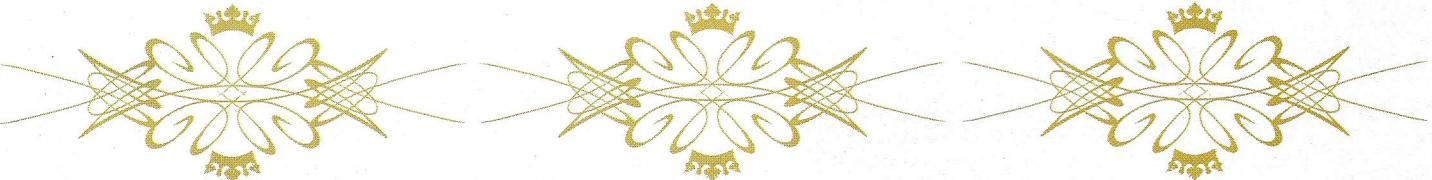
דברים שיש בהם שיעור

בעלי אווב לушות שימוש בהמחשות. כאשר הם אחוו במסכת קנים, הוא היה ציריך למדן אודות היזונים והתורות אשר הביאו בזמן המדי קדרש לקרבן.

באotta תקופה הייתה לנו יונה בבית. הוא הביא אותה אל השיעור והראה אותה לסטודנטים. הוא העטער שלא הצליח להשיג תור-מין של יונה, וגם אותה ריצה כל כך להמחיש למאזינו.

משמעותם רואו את הרצון הבוער שלו, ודבר מידהים קרה: באותו שיעור נעמד תור על אדן חולון בית הבנסת. משך כל השיעור עמד שם ולא נגע. בעלי הראה אותו לסטודנטים ואמר: אתם





אלו היו שאיפותיו תמיד. הבית שלו מוחבר לתורה. ילדיו יודעים שהוא בביתינו הוא ערך עליון. ואני מרגישה סיעתא דשמייה מיוחדת, קרבתה ר' ושמירה אלוקית גדולה בזכות הפצת התורה הזאת. הילדים יודעים שלabeiיהם תפקיד מיוחד, הם מעוריצים אותו על בר ומכבדים אותו בכל דרך.

בasher v'bemim

כולנו יודעים שעל השיעור אין מותרים, יהיה מה שייהי. לפני בחזי שנה חיתנו ילד. חזרנו מן החתונה שהיתה בקרית צאנז בשעה ארבע לפנות בוקר. בעלי לא החל לישון. והוא החל מיד למקווה והכין את עצמו לשיעור. גם בלילה של חורף, בתפקיד הגדול שמתמן לו בקהילה הרמת-גנית, והיהודים העמאים כל כך לשומו את דבריו, נותרים לו לנאה את הכהן. אני מתפללת שימושיך להצליח ולהפיץ את תורה ר' עוז וועוד, ומאמינה שככל מקום שאלי אדם מגע - הוא מהלך אלוקי.

הדרן על

אני בהחלט מרגישה שהשמה היא חלק ממני. חלק מהמשפחה הגדולה זו של עם ישראל, חלק מן השמה החובקת עולם. ככל שנותך אל הסיום הזה, אני מאמין שנרגיש באויראה של חג. נחוג את השמה בסעודת חגיגי. GIT MODGASHTEH VEHAMON HODERIA.

הם אוהבים אותו, רוכשים לו כבוד מיוחד. אני מעדרת לעתים לשמהות המשפחתיות של הקהילה והנגישות לקבל ד"שים חמימים מנשות השיעור. הדבר מוחם לי את הלב. לעתים קרובות מכבדים אותו בברכות מותחת לחופה. הם מכבדים אותו, מעריכים את המאמץ ואת שיעורי התורה שהוא מלמד אותם.

סיומי מסכת

בכל פעם שבה מסיים חבר השיעור מסכת הממעינים אותה בחגיגת מיוחדת. בכמה מן הסיומים הללו שנחגג שבת אחר הצהרים, הם הזמיןו אותנו לשבת כול. אירחו אותנו בדירתה, ובעלי היה כל השבת בתפקיד, נתן דרישות בليل שבת וביום. מדרשה לדרשה נספפו עוד ועוד מאין זנים, גם באלו שאינם משתפים בקביעות - אם בכלל, בשיעורי הרף היומי. המאזינים שהתווסף טעמו וראו כי טוב, והחלו להופיע הלאה בשיעור רימ הקבועים.

בשבות המרוממות הללו ראייתי עד כמה מקדש בעלי את ד' בשיעורי ובנעימות הוא עונה לכל לבתיהם ושאלותיהם של אלו הרוחקים יותר מרכננו. ככל שמרביבים הסיומים, נוספים עוד ועוד אנשים לשיעורו ובולטים כל מילה של תורה היוצאת מפיו, שואלים, נענים, ונוהגים ממותיקות התורה.

תורת הבית

השיעורים שהוא מוסר מעלים את הבית שלנו לרמות אחרות. בכל רגע נתן רואים אותו ישוב עם הגمراה ומבחן שיעורים. אני מאושרת מזה,

הרבינית מרום גולדהבר

אשת חבר: הרה"ג ר' אלחנן גולדהבר מוסר שיעור בדף היום לסטודנטים. **מיקום:** קריית קרניצי ברמת גן "ישראל הצעיר" **קהל לומדים:** אקדמיים: רופאים, עורכי דין ובדורותה **שנתיים בתפקיד:** כארבע וחצי

"מדי בוקר מתעורר בעלי כאשר מלכת היום עדין לא פילה דרכ בחשון הליל", מספרת גולדהבר, "הוא מכין את עצמו לשיעור היום שלו וימסור לקהיל המתמן לו. הכהל הזה לא בדיק מוגדר כחרדי. אלו הם אנשים מסורתיים, חלקיים דתים בצורה פושרת כזו או אחרת. הכול מגיעים בקביעות ובעקבות אל השיעור, ושותים בUMBRA את דבריו".

מאור שבת

נווצר קשר קרוב בין בעלי לבין מאונייני שיעורו. הפגנו כמעט במופחה אחת. יש השתפות הדידית בנסיבות של כולם.cadam hamiyag עבר רם את העיבור החדרי הוא עושה זאת בתורה הנדרת. הם מרגישים בנוח להעלות לפניו את כל השאלות והוא מוצא לכל תשובה יפה ואומרן בדרכי נועם מיוחדות. נוצר ביןיהם קשר בלתי רגיל, הוא מגלה כל פיהם מסירות מיוחדת. יצא אחד ממשפחות היה ל"ע יلد חוליה", הוא התענין בשלומו ותפרק מכל כיוון אפשרי. כאשר אחד מבני הקבוצה נפטר בבית עולמו, דאג בעלי לסייעו הלהלויה בשעות לא שניות.

